

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 349-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 25

Presidència **de l'Honorable Sra. Maria Anna López i Oleo**

Sessió celebrada dia 6 d'abril del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1690/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al pla socio sanitari (IV). 361
  - 2) RGE núm. 1691/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al pla socio sanitari (V). 365
  - 3) RGE núm. 1692/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al pla socio sanitari (VI). 367
  - 4) RGE núm. 1693/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al pla socio sanitari (VII). 369
  - 5) RGE núm. 1694/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al pla socio sanitari (VIII). 361
-
-

6) RGE núm. 1695/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al pla sociosanitari (IX). 361

II. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 1596/06, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a vinculació de les cases regionals. 358

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sí, Sra. Presidenta, Aina Rado substitueix Miquel Gascón.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Llavors hi ha hagut un comentari i hem proposat de fer una alteració de l'ordre del dia, me sembla que havia quedat, bé, hi ha l'article 68.2 que permet, si els portaveus hi venen a bé, de poder baratar. Va bé?

II. Proposició no de llei RGE núm. 1596/06, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a vinculació de les cases regionals.

Idò, així passarem primer a la Proposició no de llei RGE núm. 1596/06, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a vinculació de les cases regionals. Per tal de defensar-la intervé l'Hble. Diputada Aina Rado, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sí, gràcies, Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Tots vostès saben que qualsevol moviment associatiu neix amb la intenció d'agrupar un nombre de persones que normalment tenen qualque objectiu o interès comú. Les diferents cases regionals establertes a les nostres illes es constitueixen en molts casos a causa de l'enyorança de la seva terra que els seus membres tenien i es constitueixen, com deia, com a una manera també de mantenir els costums de cadascuna de les regions. Aquestes persones que vengueren a la nostra terra hagueren de deixar desgraciadament la seva terra moltes vegades, per ser unes comunitats autònomes empobrides i que no donava solucions ni opcions de vida a aquestes persones. Varen arribar, concretament pel que fa a aquesta comunitat autònoma, i hagueren de fer una adaptació de canvis de costums, de forma de vida i fins i tot, com és el nostre cas aquí, un idioma diferents.

Tots aquests fets, juntament, van fer que es creassin multitud de cases regionals en aquesta comunitat, quasi bé diria de cadascuna de les comunitats autònomes de l'Estat. En els anys seixanta, que va ser quan va començar aquest moviment, aquestes cases, varen ser un lloc on acudir per aferrar-se al record de la seva identitat d'origen i també per rebre solidaritat

davant determinades necessitats que patien aquelles persones en aquell moment. Avui, sortosament, això ja no és així, i les cases han canviat, almanco en part, els seus objectius. Les persones que en formen part, en general duen molts anys a les nostres illes i, tot i que no obliden el seu origen, són persones totalment integrades i que se senten ben mallorquines, menorquines o eivissenques també, formenterenques en el seu cas; i també integrades, deia, també en molts casos pel que fa a l'idioma.

En aquests moments les cases regionals ubicades a les illes són llocs d'encontre no sols de persones originàries de diferents comunitats, sinó que també participen en les activitats d'aquestes cases persones de les illes que, per una raó o una altra, se senten vinculades a aquestes cases. Deia que són llocs d'encontre, però també llocs des d'on es difon la cultura, per altra banda, tan rica, de les diferents regions que conformen el nostre país. Així com també aquestes cases donen a conèixer les capacitats en diferents aspectes de cadascuna de les comunitats autònomes, com poden ser les capacitats o les opcions turístiques.

Les seves necessitats, per tant, són molt diferents de les que tenen els nouvinguts, moltes vegades de llocs molt llunyans, amb costums desconeguts, religions diferents, i també idiomes molt allunyats dels nostres. I molt contràriament a les persones vingudes de la península, que ocupen llocs determinats dins la nostra societat, dins la societat de les illes i, en molts casos, llocs preeminents tant el camp de la indústria, la cultura i fins i tot la política. Per tant, aquestes persones tenen ni més ni manco que els mateixos problemes que els mallorquins, menorquins o eivissencs que els que tenen les seves arrels aquí des de moltes generacions.

Per això, al nostre entendre, per totes aquestes raons que he explicat abans, però sobretot per una que també explicitaré, i és que aquestes persones són ciutadans de l'Estat espanyol amb tots els seus drets, tenen els seus carnets d'identitat i són, com tothom coneix molt bé, espanyols amb tots els drets. Per tant, creim que la ubicació administrativa de les cases regionals no pot estar de cap manera dins una conselleria que la seva principal preocupació ha de ser donar solucions i ajuda a aquestes persones nouvingudes, molt necessitades, en molts casos, d'aquestes ajudes.

Dèiem al començament que la gent s'agrupa per tenir uns determinats problemes o unes determinades visions en comú i, al nostre entendre, les preocupacions i necessitats dels immigrants nouvinguts no tenen res a veure amb les persones que conformen les cases regionals. Per tant, amb aquesta proposició nosaltres el que demanàrem és que, tal i com

s'havia fet fins fa poc temps, aquestes cases tenguessin una vinculació no a través de la Conselleria d'Immigració i Cooperació sinó a través de la Conselleria de Presidència i Relacions Institucionals com havia estat tradicional en el Govern d'aquestes illes.

Res més, moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari, en torn de fixació de posicions, Esquerra Unida i Els Verds, intervé l'Hble. Diputat Sr. Miquel Rosselló i del Rosal, per un temps també de deu minuts.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Per donar suport a aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Socialista. Avui me sap greu que avui en aquest debat no hi sigui present la consellera d'Immigració i Cooperació, perquè cada vegada que s'ha defensat aquest criteri en plenari amb ella davant, jo mateix, i altres diputats, ens ha contestat fent una defensa exhaustiva de la feina social i important que fan les cases regionals i dient que el problema és que des de l'esquerra subvaloram aquest associacionisme. I no ha estat capaç d'entendre mai la senzilla argumentació o no ha contestat mai a aquesta senzilla argumentació que hem fet sempre i que avui està perfectament explicada a l'exposició de motius d'aquesta proposició no de llei i que la diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula ha explicat clarament.

Els ciutadans i ciutadanes d'altres zones de l'Estat espanyol que viuen a les nostres illes, faltaria més, tenen tot el dret del món a organitzar-se; faltaria més, tenen tot el dret del món a fer totes les tasques socials organitzades que vulguin i, lògicament, faltaria més, tenen tot el dret del món a rebre ajudes de l'administració per desenvolupar la seva tasca associativa, igual que una associació de caçadors, que l'Obra Cultural Balear, que una associació feminista o que una organització o que el GOB, igual que qualsevol altra. El que nosaltres no entenem de cap de les maneres és que es pugui considerar, que es puguin emmarcar aquestes associacions dins el marc de la immigració, són ciutadans espanyols, no són immigrants.

I nosaltres no podem entendre que el Partit Popular hagi fet aquesta distribució i hagi inclòs la tasca de les cases regionals en el si d'una Conselleria d'Immigració i Cooperació pensada per a l'exterior. Home, suposam, arribam a la idea que no ho ha fet perquè el Partit Popular sigui un partit independentista, si aquí estigués governat per Esquerra Republicana de Catalunya seria molt lògic això, seria dir: tots els ciutadans que no són de les illes són estrangers, per tant, evidentment; en tot cas, diria que no són de les illes ni dels països catalans són estrangers, per tant seria lògic incloure les cases regionals dins la immigració, però m'imagín que el Partit Popular no és aquesta l'argumentació que utilitza. Per tant, ja només me queda pensar que és una argumentació exclusivament electoralista, que té a veure amb la persona de la consellera, amb el perfil que se li vol donar i que té un caràcter exclusivament d'aquestes característiques, perquè no entenc per què s'ha de diferenciar que totes les organitzacions socials d'aquestes illes es canalitzin

a través d'una conselleria, excepte aquestes que es canalitzen a través d'una altra.

Per tant, donaríem suport a la proposició no de llei presentada pel PSOE.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, intervé l'Hble. Diputada Joana Lluisa Mascaró, també per un temps de deu minuts, quan vulgui.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Des del PSM també donarem suport a aquesta proposició no de llei. Crec que tots compartim que els moviments associatius i, com ells, les cases regionals necessiten i es mereixen tot el suport de qualsevol govern, però pensam que no haurien d'estar dins l'àmbit d'actuació de la Conselleria d'Immigració. Això crec que ho compartim tots els grups, el que passa és que tal vegada no compartim l'objectiu del suport al moviment associatiu; per al PSM i per als grups d'esquerres aquest objectiu sol ser aconseguir una societat participativa i cohesionada, per tant el suport a les associacions ha de ser això, suport perquè participin i perquè ajudin a cohesionar la societat. I quan ja són ciutadans d'aquí, com és el cas de les cases regionals, evidentment que no han d'estar dins l'àmbit d'actuació de la Conselleria d'Immigració.

Des del PSM no compartim amb el Partit Popular aquesta distribució de tasques que va fer quan es va crear la Conselleria d'Immigració i, tot i que no la compartim, la comprenem perquè coneixem el Partit Popular; el Partit Popular va crear una Conselleria d'Immigració no perquè tengués política d'immigració, no per dur a terme polítiques d'immigració, sinó per fer política a costa de la immigració, va crear una conselleria per fer exactament el mateix que feia fins a aquell moment, però amb més personal i més gent per tenir més persones que viatgen i més persones que es fan fotos.

Nosaltres entenem que la Conselleria d'Immigració, si ha d'existir, ha de ser per crear una autèntica xarxa d'integració, amb infraestructures i personal preparat per a això; que ha de treballar per la interculturalitat perquè aquesta societat que volem participativa i cohesionada estigui tota cohesionada, no minisocietats on a una banda hi ha d'haver els gallecs, a l'altra hi ha d'haver els extremenys, allà deçà els senegalesos i enmig, o a un costadet, els que han nascut a aquestes illes, però des de la Conselleria d'Immigració no es fa perquè el Partit Popular no ho vol. El Partit Popular fa allò que més bé sap fer que és electoralisme i, desgraciadament, no tenir polítiques d'immigració o no voler-les aplicar i enlloc d'això fer electoralisme amb un tema com el de la immigració, que pot suposar crear problemes, conflictes, que n'hi comença a haver, i que amb els exemples que tenim de països on en el seu moment no es varen aplicar les autèntiques polítiques d'acollida, com Alemanya, com França, que tenim aquests exemples, perquè a Alemanya va ser la primera vegada, quan va començar a passar, no havia passat a altres bandes, no tenien exemples, nosaltres en tenim d'exemples i no s'hi volen mirar

per crear aquesta autèntica xarxa d'integració. I enlloc de crear una xarxa d'integració, integren dins la Conselleria d'Immigració les facultats per treballar amb els que ja estan integrats perquè almanco puguin dir que qualque cosa es fa, però en realitat l'única cosa que es fa és el que es feia abans.

Per tant, nosaltres donarem suport a aquesta proposició no de llei que, així i tot, pensam que no resol l'autèntic problema de la Conselleria d'Immigració, que és fer polítiques d'immigració.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Mascaró. Per part del Grup Parlamentari Popular, intervé l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc, voldria agrair a tots els meus companys la seva companyonia per haver pogut baratar l'ordre del dia d'aquesta comissió.

Quant a la proposició no de llei, dir que a nosaltres no ens estranya, des dels diferents grups de l'oposició sempre s'ha demanat l'eliminació d'aquesta conselleria, no és cap novetat. No s'ha aconseguit l'eliminació de la conselleria, ara intentarem aconseguir el desmembrament pròpiament de la conselleria, no, crec que nosaltres, el Partit Popular estam ben convençuts del que feim i que les coses que feim no les feim per casualitat, sinó que les feim d'una manera ben meditada i ben pensada.

La Conselleria d'Immigració i Cooperació des que es va crear té claríssimament definides les seves competències, és una competència en immigració però també una competència en comunitats balears a l'exterior; les competències en les cases i els centres regionals balears i les competències de cooperació al desenvolupament. Jo no veig, quin problema hi ha, de fet, jo no tenc constància, tal vegada vaig errada, però jo no tenc constància de cap queixa de cap casa regional que no se senti emparada per aquesta conselleria, jo crec que a partir d'aquí podríem començar a plantejar-nos el problema, però jo fins ara no he sentit absolutament cap renou, cap problema, cap queixa de cap centre regional en aquestes illes, referit al tracte o que s'hagi sentit malament en estar-hi integrats.

Per altra banda, la Sra. Rado proposa integrar-les dins la Conselleria de Presidència, perquè diu que les cases regionals poc tenen a veure amb la immigració, però, què és que tenen més a veure les cases regionals amb l'esport, per exemple? No ho sé, és a dir, les conselleries, moltes, són multidisciplinars i tenen diferents àrees que no tenen res a veure una amb l'altra, però aquí hi ha la capacitat de la persona que accelera diguem de la conselleria i del seu equip per dur endavant diferents tasques que, tal vegada, no tenen res a veure una amb l'altra.

Jo crec que en aquest cas sí tenen a veure, però és igual, maldament no tenguessin res a veure, crec que aquí hi ha la capacitat d'un gran equip i per suposat crec que sí ha tengut a

veure i molt la figura de la consellera, crec que a la Sra. Pastor ningú no li podrà negar la seva experiència, demostradíssima durant molts anys, a les cases regionals. I si de qualque punt es pot dir que té una bona formació és d'aquest, de les cases regionals, amb la qual cosa crec que conseller o polític millor preparat que ella en el tema de cases regionals crec que en trobaríem poc. Per la qual cosa, crec que, sincerament, el que hem de fer és tocar de peus a terra i quan sentim el que passa en el carrer i quan sentim com respira la gent, veim que les cases regionals respiren molt i molt bé i que estan molt a gust amb la consellera que els ha tocat i estan molt a gust amb tot el treball i la feina que fa la conselleria respecte dels centres i les cases regionals; amb la qual cosa, nosaltres no estam gens d'acord que es traslladin aquestes competències d'una conselleria a l'altra, tot el contrari, creim que justament i per molts de factors millor no podrien estar.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula, supòs. Idò té la paraula la Sra. Rado per un temps de set minuts.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Feliu, vostè ha començat dient que nosaltres demanàvem l'eliminació de la conselleria, nosaltres la demanam però en aquesta proposició, que és el que discutim en aquest moment, en absolut; l'hem demanada en altres ocasions, segurament si les polítiques com ara continuarem demanant l'eliminació, però en aquests moments feim única i exclusiva referència a un canvi d'ubicació de les cases regionals. Vostè me deia si estaven millor en esports; no sé si estan millor en esports, però que jo sàpiga la Conselleria de Presidència es diu de Presidència i Relacions Institucionals, per tant crec que sí que estaria bastant més ben ubicada que no aquí on està.

També me comentava que té definides unes competències i que té competències en l'exterior i que vostès ho pensen tot molt bé. Jo supòs que vostè també devia pensar que la Direcció General de Joventut fos l'encarregada de, diguem de qualque manera, les cases balears a l'exterior, també devien trobar que això era molt correcte i molt coherent, la veritat és que a la resta no ens ho semblava massa, no només als grups de l'oposició, vull dir molta altra gent perquè no tenia massa sentit. I com que no tenia massa sentit que la Direcció General de Joventut fos l'encarregada de les cases balears a l'exterior, en aquests moments tampoc no creim que les cases regionals tinguin res a veure amb immigració.

I vostè me diu també, Sra. Feliu, que estan molt contents amb la consellera; jo no hi entraré, si de cas durement una altra proposició no de llei, però dir-li que és un tema, i vostè supòs que ho sap, s'ha duit a discussió a diferents reunions tant de la federació com de les diferents cases regionals; i jo li puc dir, Sra. Feliu, que no estan tan contents com vostè diu ni tan satisfets d'estar dins aquest mateix embolic de Conselleria d'Immigració i Cooperació i tot això; ells evidentment creuen que són una altra cosa, no és el mateix i, tot i com ells me

comentaven encara avui de matí, no són racistes en cap sentit, troben que no es pot mesclar una cosa amb l'altra crec que per les raons que jo he intentat, veig que no ho he aconseguit, explicitar-li en aquesta intervenció.

I ja per acabar, ja que vostè ho ha tret i vostè ho ha dit, jo no ho tenia previst, però dir-li que sí, jo no dubt que la consellera tenguí una bona formació en cases regionals, per qualche cosa ha estat la presidenta i per qualche cosa vostès l'han posada de consellera, però el que li puc dir és que realment del que no sap és d'immigració, que és el títol de la conselleria.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rado. Passam idè ara a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 1596/06 del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

En conseqüència ...

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 6; vots en contra, 8; cap abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Queda rebutjada la Proposició no de llei 1596/06.

(Pausa)

Passam a continuació al segon i darrer punt de l'ordre del dia d'avui, consistent en el debat de les preguntes RGE núm. 1690, 1691, 1692, 1693, 1694 i 1695/06. Assisteix l'Hble. Sra. Aina Castillo i Ferrer, consellera de Sanitat i Consum, acompanyada de l'Il·lm. Sr. Josep Corcoll Reixach, director general de Planificació i Finançament; del Sr. Rafel Romero i Ferrer, Gerent de GESMA; la Sra. Marta Padrón Delacruz, cap de gabinet, i el Sr. Javier Alonso, cap de Premsa.

I.1) Pregunta RGE núm. 1690/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al pla sociosanitari (IV).

I.5) Pregunta RGE núm. 1694/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al pla sociosanitari (VIII).

I.6) Pregunta RGE núm. 1695/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al pla sociosanitari (IX).

Es recorda que així com havíem quedat a la comissió, en sessió de dia 28 de març, vàrem acordar d'agrupar unes

preguntes, la 1690, 1694 i 1695/06. Aleshores, passam a aquestes preguntes en primer lloc, intervé l'autora de les mateixes, la Sra. Aina Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Donam la benvinguda a la Sra. Consellera i a tots els membres de la seva conselleria que l'acompanyen.

Aquest bloc de preguntes que avui formularé orals i unes altres que s'han ajornat, esperam que la Sra. Puig tenguí un dia per venir a contestar-les, es varen formular amb una intenció clara i és que les qüestions que no quedassin ben clares i ben respostes a la interpel·lació que vaig fer dia 28 de febrer sobre el desconegut, almenys per l'oposició, Pla sociosanitari del Partit Popular, es pogués dur a terme amb preguntes orals en comissió. Les preguntes que jo faré són clares i concretes i per tant esperam tots que les respostes també siguin així, Sra. Consellera.

D'aquesta forma i amb el plantejament que ja he assenyalat, formulam les tres qüestions que hem agrupat, que són concretes; la primera, que correspondria a la 1690, és, Sra. Consellera, durant aquests tres anys han implantat l'equip de suport d'ajuda domiciliària a l'àrea de Manacor? L'ESAD, com se'l coneix, al nostre entendre seria convenient integrar-lo dins l'hospital de Manacor, ben igual que succeeix en aquests moments a l'hospital de Son Llätzer, igual que passa a l'hospital de Son Dureta, i també seria convenient desenvolupar-lo amb mesures concretes que ja funcionen a altres hospitals, ho he dit abans, Son Llätzer i Son Dureta, com són la integració d'un psicòleg per atendre malalts oncològics, jo personalment don fe del bon servei que hi ha a l'hospital de Son Llätzer en aquest capítol, malalts oncològics i un psicòleg que pot atendre les persones, però també don fe que a l'àrea de l'hospital de Manacor aquest servei no hi és o me pareix que no hi és. I sé que hi ha una associació, que és l'associació APROP qui cobreix avui en dia, amb una psicòloga, na Cati, i assumeix aquest servei des de les butxaques particulars que les persones amb bona consciència fan i participen amb aquesta associació. Pensam, Sra. Consellera, que aquest servei psicològic hauria d'assumir-lo l'administració que vostè encapçala.

També, i és conseqüència de la implantació de l'ESAD, voldríem saber si el desenvolupament d'aquest servei bàsic, o sigui l'ESAD, passa per tenir, deman, un suport telefònic. O sigui, si han acordat una cosa senzilla, amb el 061, que és un suport compartit dels pacients que presenten un alt risc de demanda urgent i estan en un programa incorporats o bé de pal·liatius o bé de malaltia crònica.

En definitiva, aquesta exposició és per saber si hi ha ESAD o no hi ha ESAD a l'àrea de Manacor; si tenim psicòleg o si el pensam posar o no.

La segona qüestió es referiria a la pregunta 1695, que és també tan concreta com l'anterior i és si després de tres anys de gestió del Partit Popular s'han habilitat llits de mitjana estada a l'àrea de Manacor. Miri, sabem que en el Pla sociosanitari descartat per vostès i que anava del 2002 al 2005 els números donaven que haurien de comptar amb 20 llits de mitjana estada.

En aquell moment ja es preveia que a l'any 2006, en el qual som ara, hauríem de tenir un segon pla sociosanitari i adequar-lo a un nou període d'anys; de moment, val a dir que l'oposició no té cap mena d'informació sobre el seu pla. Per això li demanam: en aquests tres anys que vostès governen quants llits han habilitat de mitjana estada a l'àrea de Manacor? És la segona qüestió concreta.

I ja anem per la tercera qüestió que englobem en aquest grup, que seria: s'ha creat o han creat ja o bé pensen esperar una sèrie de temps més per tenir a l'àrea de Manacor una unitat polivalent integral sociosanitària dins el mateix hospital? Així queden englobades les tres primeres qüestions o preguntes.

Sra. Presidenta, moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Té la paraula la Sra. Consellera per respondre les preguntes. Quan vulgui.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Molt bé, moltíssimes gràcies, Presidenta de la Comissió, diputades i diputats. Sra. Diputada, doncs jo seré molt concreta: no s'ha constituït cap equip ESAD a l'hospital de Manacor específic. També li he de dir que no sé si és que confon els equips de suport d'atenció domiciliària amb les unitats de valoració, que es diuen UVA, que són les úniques que tenen presència a l'hospital de Son Llàtzer o a Son Dureta, perquè no hi ha cap equip ESAD en aquests moments que estigui a l'hospital de Son Llàtzer ni a l'hospital de Son Dureta.

Hem de recordar que hi ha actualment cinc equips de suport d'atenció domiciliària, que compten amb un metge i amb una infermera i des de l'any 2004, que això sí que ha estat una acció d'aquest govern, s'ha incorporat un psicòleg perquè, com vostè molt bé deia, és una part molt important de la disciplina que ha de contemplar aquest equip d'atenció. I a més d'això s'ha incorporat un nou, no li podem dir equip, perquè és un professional, però sí que podria ser o vendria a ser el mateix que fa cadascun dels altres cinc equips, que és l'ESAD respiratori, un programa específic que ha posat en marxa GESMA en col·laboració amb atenció primària, perquè vostè sap que els equips de suport d'atenció domiciliària depenen precisament d'aquest nivell d'atenció primària, que atén precisament els malalts crònics respiratoris, per tal que es puguin evitar al màxim els seus reingressos en els diferents hospitals.

Per tant, no s'ha creat cap equip ESAD a Manacor, però no perquè no s'hagi volgut, sinó perquè precisament s'ha impulsat la feina d'aquests equips, que és molt important, sinó perquè la concepció que tenim des de la conselleria, òbviament no d'aquesta consellera, que no té la formació tècnica per opinar, sinó l'opinió que ens traslladen els tècnics, és que aquests cinc equips més l'ESAD respiratòria funcionen centralitzadament i estan ubicats a l'hospital General i des d'aquí poden donar suport a tots els equips d'atenció domiciliària, d'atenció primària, de tal manera que puguin cobrir tot l'espectre, en aquest cas de l'illa de Mallorca.

Li he de dir que això ens ha donat bon resultat, de fet a l'any 2005 duc dades expressament perquè pensava que serien del seu interès, aquests equips de suport d'atenció domiciliària han atès 650 pacients i han fet més de 3.000 visites, la qual cosa és un increment important respecte de l'any anterior, arriba fins a un 23% d'increment respecte del 2004. I a això li podem afegir, anecdòticament l'atenció domiciliària dels equips d'atenció primària que ens donen quasi 170.000 visites durant l'any 2005. Per tant, jo crec que és un sistema que funciona, òbviament a mesura que creix la població hi ha més envelliment de la població, haurem d'anar potenciant aquest servei probablement, però en qualsevol cas jo crec que en aquests moments funciona i no hi ha cap necessitat de crear un equip específic a l'hospital de Manacor, com no existeix a cap altre hospital.

Tal vegada vostè té la informació equivocada o es confon, com li deia, amb les unitats de valoració, les UVA, però d'ESAD no hi ha cap equip que sigui a l'hospital.

Respecte de la unitat polivalent integral sociosanitària, jo l'entenc, Sra. Salom, és una expressió que està en el Pla sociosanitari que vostès varen aprovar, pla sociosanitari per dir-li qualque cosa, perquè és un pla purament teòric i això ja li he dit moltes vegades i ho continuo pensant, nosaltres el que hem fet amb el pla sociosanitari des del primer dia ha estat acostar-nos a la realitat de Balears; el pla que vàrem trobar era un pla que havia fet, si no m'equivoc o record malament, la Unió Catalana d'Hospitals, i era, bé, una cosa que podia servir per a Balears i per a qualsevol altra comunitat autònoma. Però en qualsevol cas, pel que vostè me demana, nosaltres hem fugit de fer una unitat a cada hospital i el que es planteja en el Pla sociosanitari del Govern és crear una unitat de fluxos que, de manera centralitzada, en coordinació amb les unitats de valoració de cadascun dels hospitals, puguin ordenar l'espai sociosanitari.

Una vegada creada aquesta unitat de fluxos, la qual requereix normativa i per això mateix encara no l'hem poguda crear, però que s'està elaborant per tal de poder-la crear el més aviat possible, aquesta mateixa unitat de fluxos el que farà serà establir els recursos, els protocols i coordinarà. Jo crec que per a nosaltres el més important, per situar-nos, perquè probablement estam arribant a un nivell molt tècnic per ser davant un Parlament o d'una comissió parlamentària, però per entendre-nos, nosaltres hem optat per un model que no sigui crear unitats a tots els hospitals i a tots els centres assistencials per un altre que és crear una unitat de fluxos que pugui coordinar tots els dispositius i totes les unitats que actualment pràcticament ja existeixen.

I en aquest cas també, per contestar-li la darrera pregunta, també serà la unitat de fluxos que, en coordinació amb aquestes unitats de valoració, en funció de les altes que s'hagin pogut donar a l'hospital i del tipus de persona de què parlem, proposarà la conveniència de destinar llits de mitjana estada o subaguts a l'hospital de Manacor. Per en qualsevol cas no ens podem avançar a fer plantejaments teòrics perquè creim que aquesta unitat és la que millor ens podrà acostar a la realitat de la comarca de Manacor i serà la que ens podrà dir el que podem fer.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Salom i Soler, per un temps de, bé, no hem dit temps perquè amb el bloc creim que s'ha de fer el temps que vulgui.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Molt bé, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, gràcies per la seva resposta, però vostè comprendrà que no confonc l'ESAD amb la unitat de valoració d'atenció socio sanitària que, encara que vostè no ho vulgui reconèixer, ja va trobar l'embrió fet en els hospitals de referència, tant a l'hospital Son Dureta com a l'hospital de Son Llàtzer. I és veritat que es va trobar amb un equip de suport d'atenció domiciliària que estava format per un metge i una infermera; és veritat que quan jo li he dit que ho he pogut comprovar, he tengut necessitat d'aquests equips que es varen crear i que estan exactament igual que quan es varen crear en el seu moment, han funcionat força bé, encara que també li he de reconèixer, com que no s'ha fet cap tipus de modificacions en aquests equips van, tant els metges com les infermeres que venen a casa teva a donar-te suport amb el teu malalt crònic, oncològic o el que sigui, van sobresaturats de feina i a més molts dies no podem arribar a venir perquè tenen excessives visites domiciliàries, i això fa que també hagin de compartir el seu horari amb els seus respectius d'hospitals que els fan passar consulta.

A mi me sap molt de greu que a l'àrea del pla, després de tres anys del seu govern, encara no tengui aquest suport i encara hagi de tirar de la bona voluntat de les persones que conformen associacions i teixit associatiu. Jo abans he anomenat l'associació APROP i aquesta associació fa el que hauria de fer l'administració, per una banda, ja ho he dit, paga una psicòloga, i per una altra banda, fa d'equip de suport i atenció domiciliària, clar no són metges, però sí que donen una atenció clarificadora per a les famílies, de quina situació es troba aquell malalt oncològic, de donar suport també no només a la família sinó al malalt; perquè l'administració això en aquests moments, amb aquests equips que normalment estava previst que funcionassin integrats dins cada hospital, així hauria de funcionar un equip d'aquests o semblants a Menorca, l'altre a Ca'n Misses i segur en el nou hospital d'Inca. I anar incrementant a més amb persones que puguin treballar i fer feina social.

Com pot veure, acabar una legislatura i dir que el pla socio sanitari anterior era un pla socio sanitari estàndard vol dir que vostè, Sra. Consellera, ni s'ho ha mirat ni s'ho ha llegit, perquè era un pla confeccionat per al número de persones d'aquesta comunitat estudiant molt profundament cada àrea, cada poble, cada ciutat, cada illa, cada àrea sanitària perquè es pogués fer un pla, efectivament, que va treure per concurs públic la Fundació Catalana d'Hospitals, i el que és més trist de tot això és que acabarem aquesta legislatura i l'oposició, no sols al dia d'avui encara no hem vist el seu pla socio sanitari sinó que l'oposició, al dia d'avui, i la ciutadania, en general, ha vist aturades totes les mesures que vostès han volgut aturar mitjançant un pla socio sanitari. Per la qual cosa, sabem que

vostès en aquest any que li queda hi posarà molta intensitat en poder tenir un equivalent a la unitat polivalent integral socio sanitària. També, ja ho va anunciar vostè fa uns dies a la premsa, la unitat de fluxos, que jo també li he de reconèixer que dins el pla socio sanitari que vostè dejecta i que diu que era estàndard, que no ho era, Sra. Consellera, si no ho pot demanar a tots els tècnics de les conselleries que s'hi varen implicar i que varen fer una feina tècnica i no política per tenir un pla socio sanitari com cal; aleshores aquestes unitats de fluxos ja eren a l'altre pla.

Què tenim? Doblers tudats, temps tudat i el que és més greu, Sra. Consellera, les persones aparcades. Tenim avui en dia, Sra. Consellera, els hospitals d'aguts que, i això ho deia el Sr. Sergi Bertran a una entrevista que jo no he duit, que els hospitals aguts amaguen el 10 i el 15% de malalts socio sanitaris. Això és una despesa increïble i a més és un mal estar per aquests propis malalts i també per als malalts joves aguts, adults aguts, que han de compartir això. Tot tanmateix només per donar-se un luxe de què, jo supòs que, com deia a la interpel·lació la Sra. Mascaró del Partit PSM, vostès es gastaran 275.000 euros en propaganda per anunciar aquest pla que encara no ha nascut, a més de tot el que li ha costat l'equip de la Sra. Treserras, que també estic esperant que me responguin aquestes qüestions, però el que més dolorós és, perquè a més ho hem hagut de passar els que som aquí en carn pròpia i això fa molt de mal, és que tant malalts oncològics com malalts crònics de llarga duració ens les hem vist i desitjat per tenir una atenció com cal.

Jo, després d'haver vist això, d'haver vist que no han fet absolutament res i que encara estam amb la pressió normal d'haver d'impulsar un pla socio sanitari que ningú ha tengut, dels que som aquí, supòs que vostè ho deu haver vist, però els que som aquí de l'oposició ningú no ha pogut veure ni una paraula, sabem que té tres toms perquè la Sra. Puig ho va dir a la interpel·lació, i que les tenia damunt la taula, però no els hem vist i també li puc assegurar que la ciutadania i els malalts que tenen aquesta necessitat de recursos socio sanitaris no ho han pogut tastar.

Supòs que totes aquestes intencions de posar en marxa la unitat de fluxos, d'incrementar les places de mitjana estada, supòs que també el seu pla socio sanitari deu preveure places de llarga estada, etcètera, tot això, no ho sé, tal vegada uns quants dies abans de les eleccions podrem comptar amb qualche cosa que no sigui només llevar una placa.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Salom. En torn de contrarèplica intervé la Consellera de Salut, pel temps també que li faci falta.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Salom, i esper que m'agafi les paraules que li diré en aquests moments com són, com seran que, per suposat, seran correctes, nosaltres som aquí debatent com a membres d'aquest Parlament i crec que no

és de rebut emprar un tema personal per dir que precisament perquè durant tres anys no s'ha fet res amb el pla sociosanitari, que és fals, i jo li puc donar la informació, perquè la veritat és que crec que no és el cas perquè no és objecte de la pregunta i probablement no me donaria temps dir tot el que hem fet, doncs dir que perquè en aquests tres anys no s'ha fet res, segons o suposadament per a vostè, vostè ha viscut personal més difícil del que hauria estat si no fos perquè no s'ha fet res i s'ha deixat (...) el pla sociosanitari que ens vàrem trobar. Jo crec que això és una situació que no s'ha de donar dins aquest Parlament, i m'ha de perdonar Sra. Salom perquè crec que no és una argumentació que s'ha d'emprar avui en aquesta pregunta, perquè, a més, parteix d'una premissa falsa: primer, perquè encara que s'hagués aplicat el pla que ens vàrem trobar, jo li repetesc i no li estic emprant, perquè vostè sap que jo el tema de la salut crec que és un tema que està per damunt els interessos polítics, però és un pla teòric, un pla que s'hagués pogut aplicar a qualsevol lloc de tota Espanya, i així ho demostra el fet que nosaltres hem hagut de començar de zero per saber, doncs per exemple, quantes persones majors de 65 anys vivien o viuen totes soles a la nostra comunitat; quants tipus de dependència, quantes persones integren aquest grup de dependència, tenim a la nostra comunitat. Aquesta feina, si l'haguéssim trobada jo ho hagués reconegut, igual que vaig reconèixer que la Llei de drogodependències que es va aprovar en aquest Parlament, el bessó, estava recollit en el decret que em vaig trobar, no me cauen els anells per reconèixer que s'ha aprofitat una feina de l'època del pacte de progrés.

Però és que en aquest cas no va poder ser així i precisament per això hem hagut de començar de zero. Per tant, encara que haguéssim volgut aplicar aquest pla, era pràcticament impossible i haguéssim hagut de fer la feina que hem fet durant aquest temps, amb un equip de la doctora Maria Àngels Treserras, una experta en aquest tipus de feines, per tant no permetré que es pugui qüestionar la seva capacitat, no la deim nosaltres, pràcticament ha fet feina per a d'altres comunitats i crec que està acreditada la seva capacitat.

Però, en qualsevol cas, jo li dic Sra. Salom: primer, els equips ESAD no són el mateix que vostè es va trobar; vostè ha fet referència al psicòleg, és bàsic el psicòleg, perquè a més de l'equip format per un metge i una infermera, quan passam per un procés oncològic és molt important el psicòleg. Vostè parla de l'associació APROP, aquí hi ha present el batle de Manacor, el batle de Manacor i jo personalment a l'hospital de Manacor vàrem signar un conveni de col·laboració amb aquesta associació i per això presta la col·laboració inestimable que presta a l'hospital de Manacor, a través d'una psicooncòloga, que he tingut la possibilitat i l'ocasió de viure la seva feina i la veritat és que és magnífica. Però no només amb aquesta associació, aquest govern, Sra. Salom, el que ha fet amb la qüestió, l'espai sociosanitari, ha estat sumar els esforços de la Conselleria de Salut als de la Conselleria de Presidència i no només aquesta, sinó també de la Conselleria de Treball, de la Conselleria de Funció Pública, de la Conselleria d'Hisenda, de la Conselleria d'Educació i de la Conselleria d'Obres Públiques, encapçalada tota aquesta feina per la vicepresidenta del Govern, la Sra. Rosa Estaràs, creant una comissió sociosanitària, precisament per poder coordinar totes les actuacions en l'àmbit sociosanitari. I això és el que ha fet que, entre d'altres coses, poguéssim fomentar i potenciar la

participació de les associacions, de la societat civil, en el que eren les actuacions sociosanitàries que nosaltres dúiem a terme, no només APROP, jo li puc esmentar tots els convenis que a través de vicepresidència s'han pogut signar amb distintes associacions, associacions que estaven francament oblidades perquè no havien tingut mai un conveni d'aquestes característiques amb el govern anterior, estic parlant de l'Associació d'Amics de Cures Pal·liatives, que ara és ARA; estic parlant de l'Associació Espanyola contra el Càncer, que mai no havia tingut un suport a la gran feina que està realitzant; estam parlant de l'Associació d'Ajuda al Malalt Oncològic, ADAMOB; estam parlant d'ASPANO i estam parlant de moltes altres més associacions. Per tant, en aquest sentit, Sra. Salom, si a vostè li preocupa que facem feina amb aquestes associacions o entitats, pot estar ben tranquil·la perquè mai no s'havia fet tanta feina com s'està fent en aquests moments.

I el que deia vostè del Sr. Sergi Bertran, no ho ha dit ell, ho dic jo mateixa, és que és cert, és que en aquests moments a Son Dureta i a Son Llätzer, per parlar de Mallorca, hi ha un 10, 15% dels malalts i de vegades més a segons quines èpoques que no són tributaris a un hospital d'aguts, i per això mateix posam en marxa el pla sociosanitari. Per això mateix, el gerent de GESMA, que avui m'acompanya, ha fet una remodelació pràcticament integral de l'hospital Joan March, que ja està feta al dia d'avui, augmentant 14 llits sociosanitaris la capacitat d'aquest hospital, perquè necessitàvem aquest tipus de llits per a aquests malalts que avui estan a Son Dureta i a Son Llätzer. I no ens basten, perquè encara s'han de posar en marxa les residències, per exemple, que fa la Conselleria de Presidència, clar, això d'un dia per l'altre és impossible de solucionar, és un procés i vostè ho coneix, que és un procés doncs relativament llarg, es poden fer actuacions a curt termini, a mig termini, però també hi ha termini, i això és el que estam fent. Per tant, no és que ho digui el Sr. Sergi Bertran, el meu estimat gerent del Servei de Salut, sinó que ho dic jo mateixa, i és així. I jo confii, tenc l'esperança que una vegada posats en marxa tots els recursos que estan planificats això pugui disminuir el màxim, no només per un tema econòmic, que és important, sinó també perquè aquest pacient que avui és a l'hospital de Son Llätzer i no és tributari de l'hospital de Son Llätzer no està ben atès, i està molt ben atès precisament a l'hospital General o a l'hospital Joan March. I és el que volem fer: donar a cada pacient el millor lloc o el lloc que li correspongui perquè estigui ben atès.

Però en qualsevol cas, Sra. Salom, ja li dic, jo no discutiré si hi ha un pla o un altre, crec que l'important és que facem feina per millorar l'espai sociosanitari de les illes, que s'està fent molta feina, s'ha fet molta feina i encara ens queda molta feina per fer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.2) Pregunta RGE núm. 1691/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al pla sociosanitari (V).

Per formular la pregunta 1691/06, relativa al pla sociosanitari (V), intervé la diputada del Grup Parlamentari

Socialista, l'Hble. Sra. Aina Salom i Soler, autora de la mateixa, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Segurament puc estar d'acord que aquest tema personal que jo he posat aquí davant a vostè no li agradi. Li puc assegurar que quan vostè comparèixer com a consellera en aquesta mateixa sala i va parlar del meu ex-marit tampoc no me va agradar, només li vull recordar. O sigui que, sense agressivitat i bon tarannà, quan jo he posat el meu cas personal és perquè quan jo he estat mesos i mesos enterrada dins un hospital amb un familiar meu molt estimat, tenia setmana darrera setmana, dia rera dia, no només nosaltres que patíem la manca d'espai i de feina sociosanitària, sinó que jo podia veure i contemplar moltes famílies i molts malalts que varen compartir habitació amb mon pare en concret que tenien les mateixes mancances, que jo ja havia conegut quan jo era consellera, que eren les mancances de sempre. I han hagut de passar tres anys de la seva legislatura i és ben aviat prop d'acabar-se aquesta legislatura, per haver de sentir de la seva boca, Sra. Consellera, que són molts necessaris a l'hospital General i a l'hospital Joan March places de llits sociosanitaris, perquè jo record que només fa tres anys i mig hi havia una senyora, que es deia Aina Castillo, i que deia que era una tudada reconvertir l'hospital General en places sociosanitàries, i ara he hagut de venir aquí a aquesta comissió perquè vostè me doni la raó, quan vostè en un altre context era totalment contrària i defensava obertura de quiròfans, obertura de llits d'aguts, que jo tancava llits d'aguts, etcètera.

Però bé, això m'ha reconfortat, Sra. Consellera, veig que li ha costat pena arribar a entrar dins aquest camí, però la darrera frase que tots podem llegir al butlletí, vostè ho contempla amb generositat, ho he apuntat textualment, aquestes persones volen estar molt ben atesos a llits sociosanitaris de l'hospital Joan March i de l'hospital General, li don l'enhorabona, però la veritat és que arriba molt tard. Arriba molt tard perquè són moltes conselleries, les mateixes que es varen implicar quan vàrem fer el pla sociosanitari que vostès han tirat als fons, amb tot el que això comporta, ja no vull parlar de despeses econòmiques, vull parlar de despeses personals que ha ocasionat això als ciutadans, eren les mateixes, Educació, Hisenda, Treball, Benestar Social, que en aquells moments es deia, Salut, i home, en això no ha fet cap ou de dos vermells, Sra. Consellera, eren els mateixos, tothom s'hi va implicar, tècnics de totes les conselleries per a no parlar de persones polítiques.

També és ver que ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdó...

LA SRA. SALOM I SOLER:

Sí, ara hi vaig, ara hi vaig. També és ver que dins aquest context que parlem del pla sociosanitari, a l'anterior hi havia una estimació, i he de parlar i segueix dient que he de parlar de l'anterior perquè el que vostè diu que té tanta apreciació, que

jo no ho neg, i jo no vull desestimar en cap moment la Sra. Treserras, jo el que vull aquí que quedi clar és que ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdoni, Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

... hem perdut una legislatura per poder fer ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Salom, me pot escoltar un momentet? Sí, perdó.

LA SRA. SALOM I SOLER:

... actuació integral sociosanitària imprescindible.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Salom, li agrairia que m'escoltés un momentet. Miri, hi ha preguntes de la Sra. Treserras que es contestaran en el seu moment, jo m'he mirat la pregunta què diu i vostè surt de context. M'agradaria que se cenyís a aquesta pregunta, amb totes les explicacions que vulgui però s'ha de ... Val?

LA SRA. SALOM I SOLER:

D'acord, Sra. Presidenta. Tornarem començar. En el pla sociosanitari anterior hi havia una estimació, i sempre he de fer referència a l'anterior perquè, tant si agrada a tots els membres que són en aquesta sala com si no, el seu no l'hem vist, no l'hem vist, jo no l'he vist, l'he demanat per activa i per passiva i me consta que la Sra. Mascaró l'ha demanat per activa i per passiva i me consta que tots l'han demanat per activa i per passiva, li diré: s'ha demanat a la moció de la interpel·lació que es presentàs, però com que no tenim altre pla, seguirem anant a l'anterior.

I la pregunta és concreta, i esper també que vostè ho pugui concretar, tal vegada amb un sí o amb un no ja se n'està, com ha contestat que no tenen ESAD a la zona de Llevant, la pregunta és: han incrementat el nombre de treballadors socials als centres de salut de les quatre illes que ja es veia a l'anterior pla sociosanitari que seria imprescindible incrementar aquest nombre personal, d'una forma plausible i gradual aquest nombre de treballadors socials als centres de salut? Després de tres anys, Sra. Consellera, quin nombre? A quina illa i a quins centres vostès han incrementat aquestes persones?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Salom. Sra. Castillo, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Sí, gràcies, Presidenta. Li contestaré molt concretament, des de l'any 2002 fins al 2006 hem crescut un 18% en nombre de treballadors socials, passant de 18 que n'hi havia el 2002, se'n

record que era l'any de les transferències, a 22 enguany, el 2006.

I per concloure, perquè òbviament no vull estar en una situació d'indefensió, simplement concretar-li, Sra. Salom, que jo no he dit mai, mai, que no fos necessari l'espai sociosanitari, jo sempre he dit i me'n record com si fos ahir, perquè ha estat una cosa en la qual m'he esforçat molt perquè, a més, ha donat molt bons resultats, que era una tudada desaprofitar un bloc quirúrgic de l'hospital General que es va obrir l'any 99 i es va tancar l'any 2002 amb quiròfans nous i que avui estan a ple rendiment i que fan possible que tinguem resultats de llista d'espera molt millors que la resta de la mitjana estatal. Ho dic, més que res, que quedi clar, perquè tampoc no m'agradaria que constassin en el *Diari de Sessions* coses que jo no he dit o que són falses.

En tota la resta, Sra. Salom, no hi entraré, crec que l'important, jo almanco som aquí per treballar per als ciutadans de les Illes Balears i per tant me cenyiré a la pregunta: 18% de treballadors més a la xarxa sanitària en aquests moments.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Consellera. En torn de rèplica, intervé la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ens haurem de conformar amb un percentatge eteri i dic eteri perquè, clar, la Sra. Consellera agafa del 2002 al 2006 i diu que ha fet un increment del 18%. M'hagués agradat, tal i com estava la pregunta, ja que hem de ser concisos, Sra. Presidenta, la pregunta era quants treballadors i a quants centres de salut s'han incrementat i, per suposat, que era en el seu temps, per suposat, no li demanava els resultats del 2002, no, aquí no posa absolutament que me doni vostè els nombres que es varen fer ni en el 2002 ni en el 2003, el més normal és que vostè ve a retre aquí comptes de la seva gestió, no de la gestió passada, els dos darrers anys de la legislatura anterior.

Aleshores, ens haurem de conformar que diu vostè, l'haurem de creure, aquest 18% d'increment, perquè vostè no és capaç de dir-me a cap centre i a cada illa, a quin centre, quin nombre exacte de treballadors socials vostè ha incrementat. Perquè si vostè digués, miri, en es Mercadal, a Menorca, hem incrementat un treballador social, jo podria comprovar si això és ver o no és ver. Aquest 18%, tots sabem que les xifres es poden utilitzar, segons com venen els que les fan, això és així, i vostè me dóna precisament aquest percentatge perquè així l'oposició no podrà aclarir exactament quins són aquests nombres. Però jo, com sempre, no desistiré i seguiré preguntant i seguiré demanant compareixences, perquè jo tenc i la ciutadania en especial, molt d'interès a saber què han fet vostès durant aquests tres anys de govern que ja se'ls acaba una legislatura; perquè a mi me pareix, me pareix, perquè aquests treballadors els que hi havia així ho compten, que vostès poca cosa han fet perquè els ciutadans puguin trobar un suport per part dels treballadors socials. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica intervé la consellera, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Doncs miri, n'hem incrementat un a Menorca i un a Mallorca, me sap greu, no tenc en aquest moment la informació sobre exactament quins centres assistencials són. Però també li vull afegir que és exactament el mateix nombre de treballadors que vostè va augmentar, per tant si jo ho he fet malament vostè ho va fer pitjor, perquè a sobre pensaven tot el contrari. Jo crec que hem augmentat els que tocaven i en aquest moment, ja li dic, un a Menorca i un a Mallorca. I per suposat no retré comptes del pacte perquè me costaria molt retre comptes del que havia fet el pacte a la meua conselleria. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Consellera.

I.3) Pregunta RGE núm. 1692/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al pla sociosanitari (VI).

Per formular la pregunta 1692/06, relativa al pla sociosanitari (VI), intervé la Diputada Sra. Aina Salom, del Grup Parlamentari Socialista, autora de la mateixa, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, hem tret que han incrementat en més de tres anys dues persones, qualche dada tenim que es podrà comprovar i que, a més, demanarem pel camí que pertoca, a quins centres de salut, ja que la consellera ha vingut aquí sense explicar-ho, a pesar que la pregunta està formulada per saber a quins centres de les quatre illes era aquest increment.

Tampoc li he de recordar a la Sra. Consellera que aquí qui ve a donar els deures del que ha fet és vostè, la meua gestió ja va ser prou analitzada, jo comprenc que a vostè li sàpiga greu, però és vostè el Govern i jo tenc l'obligació, perquè soc oposició i portaveu, de fer-li les preguntes que consideri concretes i vostè té l'obligació de contestar-les, no de retornar a la meua legislatura.

A la legislatura del pacte de progrés es varen donar totes les explicacions que varen fer falta en el moment i vostè me va interpel·lar totes les vegades que va voler i vostè me va demanar totes les vegades que va voler i vostè va dir tot el que va voler i fer tot el que va voler, per tant a vostè, encara que no se senti còmode, no li queda més remei que venir aquí a contestar les nostres preguntes que tenim i que per això els ciutadans ens han posat on som.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, perdó, un momentet.

LA SRA. SALOM I SOLER:

La pregunta és: les unitats ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Un segonnet, miri, jo li agrairia que se cenyís a les preguntes. Si vostè troba que s'han fet coses bé o malament crec que hi ha altres mitjans, hi ha interpel·lacions per mirar de veure les gestions de cada banda com s'han fet. Aleshores, m'agradaria que més o manco aquí, sempre hem intentat, se cenyeixi a les preguntes perquè veig que no.

I perdó, i voldria aclarir que quan vostè a la pregunta anterior que hi ha fet referència un parell de vegades, si la llegim bé, no demana específicament per cada, perquè diu: han incrementat el nombre de treballadors socials als centres de salut de les quatre illes, que era la pregunta anterior, i ho dic. I la Sra. Consellera li ha contestat el que havien incrementat, aquí no diu a cada illa a on (...). Perdó, perdó...

LA SRA. SALOM I SOLER:

Se sobreentén més que bé, però és igual, ho acceptarem.

LA SRA. PRESIDENTA:

No, és que s'hi ha referit unes quantes vegades i només volia deixar aclarit aquest assumpte.

LA SRA. SALOM I SOLER:

És igual.

(Conversa inaudible)

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. No, açò sí. Perdó, em sap greu (...).

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Sra. Presidenta, si em permet, perquè no voldria que això fos causa de discussió, faré una altra cosa: llegiré tots els treballadors socials que tenim a la Conselleria de Salut i així, com que la consellera sap perfectament els que va posar, sabrà quins són els nous.

Centre de salut de Pere Garau...

LA SRA. SALOM I SOLER:

Sra. Presidenta... Sra. Presidenta, es pot estalviar haver d'anomenar i, la veritat, trob llastimosa aquesta..., sí, aquest estat de les coses. Miri, jo només li vull dir una cosa, Sra. Presidenta i li deman la seva empara...

LA SRA. PRESIDENTA:

Idò d'acord. Ajusti's a la pregunta i ja està. Molt bé, sí, molt bé.

LA SRA. SALOM I SOLER:

O sigui, miri, vostè em diu que no he de parlar del pacte de progrés, però és que jo no veng aquí a parlar del pacte de progrés, jo veng a parlar de...

(Remor de veus)

...de la gestió de la Sra. Consellera. Jo veng a parlar de la Sra. Consellera i no perquè en vengui a retraure.

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, un moment, perdonau... Perdonin tots. Els agrairia cinc minuts per calmar-nos tots. Ens calmam tots. Agrairia dos minutets perquè ens calmen tots.

LA SRA. SALOM I SOLER:

No, jo estic calmada, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Idò podem continuar?

LA SRA. SALOM I SOLER:

Sí!, per mi sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Idò continuam amb la pregunta. Gràcies a tots.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Bé, venga. La pregunta era, la 1692: a falta de coneixement del seu pla socio sanitari i coneguts altres plans d'altres comunitats autònomes que planifiquen unitats funcionals de geriatria, de demències, de malalts crònics i de cures pal·liatives, aquestes unitats funcionen com una unitat estructural especialitzada amb microequips. Durant tres anys de gestió quin és el seu model?, perquè no sabem el seu model, i han fet alguna cosa al respecte, Sra. Consellera?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Li he de dir que no es preocupi, a la presidenta d'aquesta comissió; crec que podem tenir un ampli marge per contestar perquè des d'aquest govern intentam abastar totes les qüestions des dels distints punts de vista. Per tant si hi ha qualque informació que s'hagi demanat i no s'ha contestat es contestarà, i si no duc aquí en aquests moments la resposta es contestarà en el seu moment. Això és

una diferència, una gran diferència, amb el que aquesta consellera es va trobar en un altre moment. Però en qualsevol cas sempre he pensat que la transparència sempre era el més important en un govern, com estam fent des que hem assumit precisament aquesta gestió i així ho continuarem fent. Per tant, Sra. Presidenta, no es preocupi, que en el cas que s'hagi de remetre qualsevol altra informació es remetrà.

Respecte, concretament, a la pregunta 1693, li he de dir...

(Intervenció inaudible)

Ah, sí. Perdoni, Sra. Salom, com que vostè desvarieja un poquet quant a la formulació...

(Remor de veus)

LA SRA. SALOM I SOLER:

Sra. Presidenta, deman empara a aquesta Sra. Presidenta perquè jo no desvariej.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Em referia al fet que desvarieja un poquet, Sra. Salom...

LA SRA. SALOM I SOLER:

M'agradaria...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Li deman disculpes si ha entès o ha interpretat d'una altra manera la meua paraula. Jo no tenc cap...

(Intervenció inaudible)

Sí, no es preocupi, Sra. Salom, jo li deman perdó. A mi no m'importa, no se'm cauen els anells per demanar perdó, no com a altres diputats. Però en qualsevol cas allò que he volgut dir és desvariejar quant a la formulació de la pregunta i per això no m'havia situat. Però en qualsevol cas jo li contestaré la 92.

Em demanava si funcionaven aquestes unitats com una única estructura i jo li diré que sí. A Son Dureta els pacients amb demència són valorats i tractat per un equip propi dins el servei de neurologia; els pacients que requereixen cures pal·liatives -normalment, lògicament, oncològics- són atesos pel personal experimentat en aquest tipus d'atenció per part del servei d'oncologia mèdica; l'atenció específica geriàtrica es desenvolupa a través d'una consulta externa d'accés obert ubicada a l'Hospital de la Creu Roja i, a més, està atesa per un geriatre qualificat; i addicionalment a Son Dureta, mitjançant una unitat de valoració sociosanitària, el que en deien les UVA, es va la gestió de derivació a dispositius sociosanitaris oferts als altres hospitals de pacients que dins totes aquestes àrees comentades estan a l'Hospital de Son Dureta.

Per tant això és precisament el que dèiem: en lloc de crear unitats superposades allò que feim és integrar totes aquestes

unitats i, per tant, jo puc entendre que allò que vostè em demana, encara que no es digui específicament amb aquest nom, s'està executant *de facto*.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sra. Presidenta. No m'agrada demanar que em demanin perdó mai; m'agrada que em respectin, i vostè ha utilitzat un mot molt desagradable, supòs que per crispar, però no passi pena, que no estic gens crispada ni gens nerviosa.

L'únic que veig és que jo li he demanat si les unitats funcionals de geriatria, demències, malalts crònics i cures pal·liatives a l'àrea de l'Hospital de Son Dureta funcionaven com una estructura única, perquè vostè em diu que no li diuen aquest nom, però és que vostè ja es va trobar l'embrió, les primeres cèl·lules d'aquestes unitats que sí, en el nostre pla sociosanitari, es deien amb aquest nom.

Li hauria de recordar que dins les línies de geriatria i dins les línies de cures pal·liatives, normalment en aquestes comunitats autònomes que jo he esmentat i que n'hi ha moltes més, surten després d'un temps d'aplicació d'aquestes unitats funcionals autèntiques unitats hospitalàries amb llits propis. Jo li he explicat que això es pot comprovar a Galícia, a Catalunya, a Andalusia, i un poc seria aquesta pregunta, per saber què passa a casa nostra i per saber quin temps més haurem d'esperar per tenir enllestides aquestes línies de geriatria i de cures pal·liatives que, com ja li he dit, són unes autèntiques unitats hospitalàries amb llits propis a la nostra comunitat autònoma. Quin temps haurà de fer falta que passi per tenir aquestes coses concretes? Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica intervé la consellera de Salut per un temps de 5 minuts. Quan vulgui.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sra. Presidenta. No, serà menys temps. Ja he dit que sí, que es funcionava d'aquesta manera. Lògicament jo no puc entrar en debat tècnic perquè ja li he dit abans que no tenc aquests coneixements però, en qualsevol cas, plantejada aquesta qüestió al Servei de Salut em comenten que efectivament es funciona així. No sé si és que vostè s'esperava que digués que no però es funciona així. Per tant jo crec que anam en la línia que vostè diu i per tant estic contenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.4) Pregunta RGE núm. 1693/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al pla sociosanitari (VII).

Per formular la pregunta 1693/06, relativa al Pla sociosanitari (VII), intervé la diputada Sra. Aina Salom, del Grup Parlamentari Socialista, per un temps de 10 minuts. Quan vulgui.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament comprovam que allò que funciona ja funcionava, i la pregunta actual és saber si allò que no es va posar en marxa perquè hi va haver poc temps s'ha creat, i la pregunta concreta és: han creat vostès en més de tres anys de govern unitats geriàtriques de demències, malalts crònics, cures pal·liatives i geriatria d'aguts a l'àrea de Son Llätzer?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, diputada. Té la paraula la consellera, Sra. Aina Castillo. Quan vulgui.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, a l'Hospital de Son Llätzer des del seu funcionament ja es va posar en marxa la unitat de psiquiatria; s'ha començat l'activitat, essent jo consellera de Salut, de l'hospital de dia psiquiàtric, i funcionen les unitats de valoració molt correctament, que a més cada vegada funcionen millor. Per tant no és que sigui el mateix o diferent, sinó que van millorant el seu funcionament, cosa que jo crec que és el més important en allò que fa referència a l'atenció geriàtrica, de cures pal·liatives, etc.

No hi ha unitats específiques de coordinació perquè ja li he dit que la nostra concepció, el nostre model, no és crear unitats sinó coordinar les unitats que ja existeixen. Jo crec que aquesta pregunta és una mica contradictòria amb l'anterior: no és crear unitats, sinó que actuïn com una unitat integrada però sense crear noves estructures que puguin impedir o dificultar la feina, sinó que s'estiguin coordinant unitats que ja existeixen des d'un punt centralitzat, que és el que pretenem fer a través de la unitat de fluxos que tant la consellera de Presidència com jo mateixa li hem explicat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica intervé la Sra. Salom per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sra. Presidenta. La Sra. Consellera deia que estava contenta d'estar contenta. Bé, jo hauré de dir que no estic contenta del fet que la feina que s'ha fet en el camp sociosanitari sigui només l'embrió del que es va començar.

He demanat en concret si hi hauria a l'àrea de Son Llätzer una unitat de geriatria d'aguts, i ho he demanat en concret perquè efectivament la unitat de psiquiatria es va posar en marxa -que la Sra. Consellera ho ha esmentat- l'anterior legislatura, i totes aquestes coses que vostès troben que funcionen es varen començar, potser no amb el

desenvolupament que haurien de tenir a hores d'ara, però sí que es varen començar l'anterior legislatura. Aleshores no estic satisfeta perquè crec que s'ha perdut un temps meravellós, que s'haguessin pogut donar als ciutadans uns serveis molt més importants dels que s'estan donant en el camp sociosanitari i, per acabar, perquè això estava i vostè, consellera, no ha anomenat, si vostè té una unitat de geriatria d'aguts o si la pensa posar a l'Hospital de Son Llätzer. I ja amb aquesta acabaríem.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Salom. En torn de contrarèplica intervé la consellera de Salut per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sra. Presidenta. Tampoc no faran falta els cinc minuts, ja he contestat allò que era el nostre plantejament; i dic sempre "nostre" perquè no és un plantejament de la consellera de Salut, és un plantejament d'una comissió sociosanitària que, com deia, ha estat la base de totes les actuacions sociosanitàries que s'han fet per part d'aquest govern, i jo simplement li diré una cosa, Sra. Salom: de veres, vostè creu que quan a mi em ve una persona que ha de menester qualsevol servei del sistema sanitari públic de les Illes i em demana un recurs determinat, o si una cosa li ha anat bé, una cosa li ha anat malament, bé o malament, és igual, les dues vessants...?

Bé, és igual, si no li interessa jo crec que el millor que podem fer és acabar aquesta comissió. Però en qualsevol cas diré als altres diputats que sí m'escolten que si una cosa tenc molt clara és que a aquests pacients, a aquests usuaris els és igual si ha estat a l'època anterior, a l'època actual, si va ser en el 99, si va ser en el 2003. L'únic que saben és que en un moment determinat necessiten una cosa i la tenen o no la tenen, i l'atenen bé o l'atenen malament, i aquí és on ens estam dedicant personalment, amb tot el meu equip i tots els departaments d'aquest govern, a aconseguir precisament que aquests usuaris del servei públic puguin tenir el millor recurs possible per a la seva patologia o per a la seva necessitat, indistintament de si ha estat posat en marxa a l'època del pacte de progrés o si ha estat posat en marxa per part del Partit Popular. Jo crec que en salut allò que vol la persona és tenir allò que ha de menester.

I només una altra consideració, Sra. Salom. Si ja estava tot fet quan vostè se'n va anar de la conselleria, per què encara tenim el 15% dels malalts dels hospitals que estan en els hospitals d'aguts i no tenen el recurs que els pertoca?, perquè no es va crear cap pla sociosanitari ni s'ha creat aquesta legislatura. És a dir, fa una sèrie d'anys que no s'ha creat cap pla sociosanitari; bé, que jo recordi els 14 llits de l'Hospital Joan March que he dit anteriorment, però no se n'ha creat cap. En aquest moment està en marxa una sèrie de residències i se'n crearan. Però no d'abans, d'ara o de després, no; és a dir, és que fa molts d'anys que en aquesta comunitat manca l'espai sociosanitari i les places sociosanitàries.

Per tant jo crec que el millor que podem fer tots, de veres li ho dic, Sra. Salom, és oblidar-nos de si això es va posar en

marxa en l'època anterior, en aquesta època... És igual, es tracta que el dia que els ciutadans de les Illes Balears necessitin un recurs el puguin tenir i que, a sobre, el tenguin de la millor qualitat possible. Per això aquest govern destina més de 1.031 milions d'euros que, bé, probablement és..., no, probablement no, el major pressupost de tota la història que ha tenguut la sanitat a la nostra comunitat autònoma i en això estam. Lògicament no ens basta, i ho hem dit moltes vegades, i anirem demanant més fins poder arribar. Però en qualsevol cas jo crec que això és allò important i el que ens ha de guiar: que tenguem sempre a disposició dels usuaris aquell dispositiu que han de menester i de la major qualitat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

Arribats a aquest punt i no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS